

UJVIDÉKI HIRLAP.

Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési ár: Egész évre 12 K., félévre 6 K., negyedévre 3 K.
Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő:
dr. Nemes Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Erzsébet-tér 6. szám. — Telefon szám 49.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Hock János Ujvidéken.

Szombaton este már alkonyat óta kezdett telni a pályaudvar, lassan multak a percek, de annál gyorsabban teltek meg az állomás tágas termei ragyogó szemű, vidám felhémppel idegesen várakozó férfakkal, ifjakkal, öregekkel egyaránt. Végre berobogott a vonat, mindenkinek nagy megnyugvására, mert attól féltek, hogy az az napi nagy hófúvás miatt valahol megreked, vagy legalább is késése lesz a vonatnak.

Az ujvidéki újpárt nevében Lovrekovics Ferencz üdvözölte Hock Jánost. Nagyidék, nagy embereket szülnék, mondta többek között Ujvidék városnak jutott az a szerencse, hogy ezen nagyok egyikének nevét írja fel zászlájára és vigye azt diadalra, hogy épp ezen nagyok egyike után sorakozzék, midőn édes magyar hazánk szabadsága, ezer éves alkotmányunk megmentése iránt vonulunk a küzdelemben. Riadó éljenzés követte szavait, „éljen Hock János” hangzott percekig s nem törődve senki a hideggel sokáig lengette zöldtollas kalapját. Hock János látható megindulással nézte ezt a jelenetet. Megköszönte az ovációt, kifejezte ama örömet, hogy rája gondoltunk, midőn az alkotmányosság megmentéséért indultunk a harcra. Nagy idők nagy emberek, mondja ő is, de hiába a nagy emberek a nagy eszmék, ha nincsen nép, mely fel tudná fogni az eszmék nemességét, hiába

az ideálok, ha nincsen, a ki értük lelkesednék és éppen azért, repes a szíve, mert a mi megjelenésünkben látja, hogy a mi keblünket is eltölti, annak a nemes harcra a heve, mely most az egész országban lángra gyújtja a szíveket.

És ezzel megindult a hosszú kocsisor, melyet körülvevett a nép minden oldalról s mind sürűbben hangzott fel a kiáltás „éljen Hock János” míg végre is szünni nem akaró örömradióssá vált. A lelkesedés lépésről lépésre fokozódik, a nép nem tudja féken tartani érzelmeit, mindenki örül, vidag végre is kifogják hintójából a lovakat s harsogó diadallal, mint a nagy római szónokot, szinte vállakon vitték be.

A Mayer szálloda erkélyéről még egyszer beszél Hock és kifejezhetetlen örömmel mond köszönetet ezért a szép fogadtatásért, melyet királyok megirigyelhetnének. „Ha mást nem viszek el Ujvidékről, csak ennek a fogadtatásnak emlékét, elegendő volna, és fejedelmien kárpótolna a fáradságot.” Szavait azzal végzi, hogy csak annyi kitartást a küzdelemben, a mennyi lelkesedést a fogadtatásban, akkor szent ügyünk diadalra jut és győztesen kerülünk ki az alkotmányos küzdelemből.

Szombat este Hock János nagy társaságban a Mayer szálloda éttermében híveivel vacsorázott, majd a Tabitha evőegylet bálját látogatta meg, a hol több urhölgynek és a város előkelőségeinek

Belohorszky Gábornak, Ringhofer Lajos törvényszéki elnöknek s ugyancsak Szalay Lajos polgármester és a kormánypárt jelöltjének bemutatatták. Később nevezett urak Hock János asztalához jöttek s hosszabb ideig ott is volt Szalay Lajos Hock társaságában. Vasárnap délelőtti Hock János ismerőseit, a törvényszéki elnököt, polgármestert, főkapitányt stb. urat látogatta meg.

Vasárnap, e hó 19-én tartotta Hock János, a szövetkezett ellenzék képviselő-jelöltje programbeszédét. Délután 2 órára volt jelezve a gyűlés megnyitása, de már a déli órákban százával tolongott a nép a Mayer-féle szálloda felé, hogy helyet biztosítson magának. Jóval a kitűzött óra előtt kétezerrel több ember egymás hátán szorongva megtöltötte a nagy vigadóhelyiséget és áhítatos csendben várta a nagyfontosságú eseményt. A kitűzött órában dr. Kohn Károly, az Újpárt elnöke rövid megnyitó beszédben Hock Jánost ajánlotta képviselőjelöltnek, kit Wimmer Károly vezetése alatt küldöttség kísért a terembe. Szünni nem akaró lelkes éljenzés után dr. Szabó Lajos az Újpárt részéről és dr. Nemes Sándor a függetlenségi párt részéről üdvözölték a kiváló parlamenti férfit és felkérték, hogy tegyen hitvallást elveiről. Nagy éljenzés után, melyben a karzatot betöltött hölgyközönség is lelkes részt vett, tartotta meg Hock János programbeszédét.

TÁRZA.

A karabélyos kapitány.

Ezerhét százhatodik év tavaszán, egy ragyogó, virágillatos, madárdalos májusi reggelen, fényes diszmenet indult vala dobok pergése, trombiták zengése és ágyúk dörgése közepett a semptel várból Nyitra felé. A „nemes urfiak” aranytól, ezüsttől, skófiutól csillogó gyönyörű bandériuma nyitotta meg a sort. Csupa délezeg ifju, kurucz sarjadékból állott ez a bandérium, melynek élen a vezérlő generális, Beresényi Miklós, tizenhétéves, kedves Laczkó fia tánczoltatta büszkén pehelylábu, czifraesötáros Tatár paripáját.

Nyomban utánuk gördült kényelmes, puha ringással Beresényi fejedelmi pompájú hatlovas diszhintója. Ketten ültek benne. Maga a eserkoszorus hős vezér ragyogó kurucz tábornoki egyenruhájában és jobbán egy tündöklő szépségű ifju nő, uszályos fejedelmi bitoröltözethen. A kuruczok nagyasszonya volt ez a szépséges nő, a vezérlő fejedelem felesége, Hesszeni Sarolta.

A felső vidék előkelő kurucz urai, a

Forgácsok, Csákyak, Eszterházyak és Balassák követték a hintót s végül nyolcezszáz farkashörös, deli huszár zárta be a menetet.

Öt év óta nem látta a szerelmes asszony imádott fejedelem-urát. Öt hosszú éve tartották már szegényt Bécsben — aranyos, selymes kalitkában, az igaz — de mégis keserves rabságban. Most megengedték végre, hogy meglátogassa.

A czél az volt, hogy a mire az egész német armádia nem képes, azt a gyöngye asszony puha kis kacsoja, szerelmes csókja cselekedje meg. Fegyverezze le Rákóczit. Térítse meg a kurucz oroszánt a térdet-fejet hajtó labancz birkanyájba. A lehetlenségnek micsoda Csímborasszója! De hát ilyen vala a bécsi észjárás.

A német rabságban ígerte is, talán fogadta is az epedő szívu asszony, hogy megtéríti férjeurat, eresszék csak hozzá. De itt, a szabad magyar földön, a hol a magyar virágok illatozzák be utját, mely az édes czél felé egyre rövidül, gondolhat-e itt arra a kicsikart ígérethez? Gondolhat-e másra, mint hű szerelmére, szerelmes urára... Szerelmes urának ölelő karjára, esókos ajakára?

Tánczolnak a paripák, robog a hintó, fogy az ut egyre és mégis hosszan tart, Istenem! Mi hosszú a szelek szárnyán szállni vágyó szerelemnek.

A gavallér generális azzal iparkodik kurtítani az időt, hogy Rákóczit diesőségéből fest ragyogó képeket a fejedelemasszony lelke elé. De az nyugtalanul, izgatottan csak közbe-közbe vág. Hányadszor már, Isten tudja:

— Messze van-e még, generális uram?

— Amott sötétlik Nyitra vára, felséges asszonyom, azon túl még egy ugrás éppen Tapolesány.

Mert ugy volt a terv, hogy Rákóczit a tapolesányi táborban fogadja hitvesét.

Nyitra vára ott látszott csakugyan s mindegyre közelebb. S inhol a vár alatt, a májusi nap verőfényében, karabélyos kurucz vitézek fegyvere villant meg s Rákóczit lobogóit bontogatta a tavaszi fuvalom.

A nyitrai vitézek jönnek is már ehol, fölséged alázatos udvarlására — magyarázta Beresényi rejtett mosolylyal az egyre sürűbb oszlopokban közeledő kurucz hadak értelmét.

Egész fényes armádia bontakozott ki lassan-lassan a távolból. Ragyogó tarka soka-

Azzal kezdte, hogy a lelkes fogadtatásért köszönetet mond, mert a nemzeti ügy szolgálatában jött és annak, nem pedig saját személyének szól a lelkesedés. Beszédjét két részre kívánja osztani: egyfelől kritikát akar gyakorolni a mostani kormányrendszer felett, másfelől tájékoztatni kíván az ő jövő tevékenységét illetően. A mostani kormányrendszerben folytatását látja annak a rendszernek, mely Magyarország függetlenségét és önállóságát hatalmi önértékekért semmibe sem vette és úgy az egyén, mint a nép önértékét mindenkor kioltani igyekezett. Feltétlen meghajlás a hatalom előtt, ez az a jelszó, mely a mai rendszert jellemzi. Tisza István valósággal felkínálta magát a kormányelnöki székre. Miután ármánykodásával gáncsot igyekezett vetni Bánffy Dezső, Széll Kálmán és Khuen-Héderváry minisztereknek, felszaladt Bécsbe és ott, hol mindig szívesen fogadják azt, kiből a magyar nemzeti ügy kerékkötőjét látják, sikerült neki magát miniszterelnöknek felfogadtatni, miután megígérte, hogy ő lefújja a nagy nemzeti mozgalmat, mely már-már kivívta volna mindenkorra a magyar vezényszót. Tisza István úgy tekintette a miniszterelnökséget mint örökséget, melyet bármi áron és eszközzel meg kell szereznie. Az árát azonban a nemzettel fizettette meg: Bécsben most már tudni sem akarnak a magyar vezényszóról, az önálló vámterület, melyhez a Bánffy miniszterelnöksége alatt hozott törvényről fogva is jogunk van, a messze jövőbe kitolatott. Felhozta, hogy Tisza István Debreczen városát arra kényszerítette, hogy egy, a magyar állam pénzéből kitarított magyar consuli hivattal németül levelezzen. A nemzeti nyelv érvényesülése minden téren és az önálló vámterület azok az eszmények, melyekért ő küzdeni akar. Tizenöt év óta tagja a képviselőháznak, mindig ezen eszmékért és soha sem azért harczolt, hogy önmagának vivjon ki valamit. Egy közbeszólásra, hogy a tisztviselőket a kormánypart érdekében terroztálják,

megjegyzti, hogy az ellenzék becsületbeli kötelességének a tartja a hivatalnoki kart velemében részesíteni és ha a hivatalnokok összetartanak, nem történhetik bajuk és Tisza miniszterelnöksége amugy is — mulandó. Rámutat arra, hogy a magyar föld termékeit ipar hiányában külföldre kell vinni, a mi munkásnépünk pedig munka hiányában kivándorolni kénytelen. Rámutat a tanítóság sanyaru helyzetére, mert sok helyen 400 frt. évi fizetéssel kell beérni, míg a darabantokat 800 frttal fogadta fel a kormány. Híve a lelkiismereti szabadságnak, imádja mindenki Istenét saját módja szerint. A nemzetiségi kérdésben nagyfontosságú nyilatkozatokat tesz: pártfogolja egyházi autonómiájukat, helyteleníti a Tökölyi-alap elvét, helyesli a szerb culturalis élet megőrzését és fejlesztését, csak azt kívánja a szerb honfitársaktól, hogy hű fiai legyenek e hazának.

A helyi kérdéseket illetően megígéri, hogy szószólója lesz minden jogos kívánságnak és nem fog nyugodni addig, míg azt, mit e város érdekének felismert, keresztül is viszi. A ki melléje áll, az a nemzeti ügynek tesz szolgálatot.

Zugó éljenzés szakította meg számtalanszor a beszédet, mely, általános mély hatást tett. Már öt órára járt az idő, midőn Hock János befejezte beszédét, mely bizonyára lelkesítette és szaporította a nemzeti ügy híveit.

Vasárnap este az egyesült ellenzék képviselőjelöltje tiszteletére, a Mayer szálloda éttermében társas vacsorára gyűlt össze, körülbelül 300 választó ünnepelte jelöltjét. Az első felköszöntőt Pekló Béla mondta a jelöltre, majd a függetlenségi párt nevében Bozsenik Béla gymn. tanár. Erre Hock János a hallgatóság frenetikus tapsai mellett a város független polgáira emelte poharát. Ezután dr. Lustig Nándor ügyvéd a függetlenségi párt tagjait, dr. Nemes Sándor Hock Jánost, Medveczky Imre az ujvidéki nőket és dr. Mayer

Oszkár Bánffyt köszöntötte fel. A társaság lelkes hangulatban és Hock János élte-tésével oszlott szét.

Programbeszéd Járeken.

Hock János 16-án délután egy órakor az ujvidéki szövetkezett ellenzék 50 tagú küldöttségével hosszú, fellobogózott kocsisorban vonult ki Járekre. A párt kijelölt helyisége előtt nagyszámú választó várta a képviselőjelöltet és riadó éljenzéssel fogadta. Wimmer Károly, az újpart alelnöke, üdvözölte a megjelenteket, majd Hock János németül megtartotta programbeszédét, utána Krutchnitt Antal ev. lelkész beszélt, kinek rendkívül szépen és nagy szónoki hévvel elmondott beszédét sűrűn szakította meg a taps és az éljenzés.

Innen a képviselőjelölt hatalmas kísérettel Wack Péter evangélikus lelkészhez, majd egy választóhoz ment látogatóba.

S eközben történt egy olyan csufos esemény, mely az ujvidéki kormánypártnak örök szégyenfoltja marad.

A kormánypárt három kortese: Dickmann Victor, és a két ujvidéki Vack, már délelőtt kiment Járekre s egynehány mindenre kapható atyafival tüntetést rendezett — a Gotterhalte hangjai mellett. Ugyanis, midőn a vasut felé mentünk, egy korcsmában, a hol vigan lengett a Szalay zászló, a Gotterhaltét huzták és Szalayt éltették. Eddig úgy tudtuk, hogy minden magyar csak a Kossuth nótát éneklő kortes nótaként, de hogy a Gotterhalte is alkalmas kortes nótának, az kizárólag kormánypárti speciálitás, melytől minden magyar ember irtózáttal fordul el. Nem tudjuk hogy a kormánypárt jelöltjének is ez-e a hivatalos nótája, de azon sem csodálkoznánk, hisz Tisza István házában is ezt a nótát huzták egynehány hónap előtt a nála rendezett ebéden. Azért is keresztelték el Járeket Tisza-Istvánfalvának, mert hát ott ez a nóta járja.

dalomba jöttek a vadászok, az udvari palotások a francia gárda, élükön a főméltóságokat viselő urak csapata, a fejedelmi udvari kornéta alatt.

Nem lett volna asszony Hesszeni Sarolta, ha ez a káprázatos pompa nem hízelt volna hiúságának. De lelke mélyén mégis úgy szeretett volna, ha mihamarabb tulesnék az ünnepi szertartásos ceremóniákon. Mennyi időt elrabolnak ezek ismét. Oda is sugta Bercsényinek.

— Csak aztán röviden, édes jó generális uram.

Sortüzek ropogása reszkettette meg egyszerre a levegőt s az ut mentén kétfelől sorakozott hadsorokból kivált egy csapat, vadonutuj piros-egyenruhás, farkashőr-kaczagányos, karabélyos huszároké. Kapitányuk néhányadmagával egyenesen a hintó mellé ugratott s katonásan köszönté a főgenerálist, várván kegyelmes ordréit.

Gyönyörű szál legény volt ez a karabélyos kapitány. Termete daliás, fejjel magasabb társainál. Napsütötte s barna fűrtökös hülláma omlott alá széles két vállára. Kifejezésteli, nagy szemekben tűzlelek lángja lobogott s férfias tekintetén parancsoló méltóság s valami kimondhatatlan édes gyönyörűség ömlött el.

A generális nem adta ki a várt parancsot s a kapitány köteles engedelmisséggel csak lovagolt tovább a hintó mellett és nézte, csodálta, betelni nem tudó, mohó gyönyörrel a bűbajos fejedelemasszonyt. De az egy tekintetere sem méltatta. Nyugtalanul, idegesen habrált ruhája csipkéjével s lelke valahol túl a hegyeken, a tapolcsányi tábor felett repdesett . . . ott, a hol a világ minden daliájánál szebb, kedvesebb, drágább dalia várja őt, az ő egyetlen szerelme, rég látott, epedőn óhajtott férje-ura, a vezérő fejedelem. Mit törödnék ő egy karabélyos kapitánnyal.

Lopva tekintgetett Bercsényi rejtett, édes mosolygással hol jobbra, hol balra s az ordré, a mit várt a kapitány, mindegyre csak késett.

— Adja ki már az ordrét, édes generális uram, Istenre kérem, — szólt végre a fejedelem — kapitány uram még elnyel tekintetével, — tette hozzá pajkos gunynyal — pedig én már csak másnak tartogatom magamat . . .

— Fenséged kérése parancs! — felelt gavalléros készséggel Bercsényi, aztán kemény katonai szóval a kapitányhoz fordult:

— Menjen kegyelmed, kapitány uram és a karabélyosokat rendelje ki!

A kapitány tisztelettel és visszaugratott huszárai közé. Ott lepattant lováról, a csuhadarak körülfojták s fekete kócsagtollas, gyémántforgós, zöld kalpagot tettek a fejére, párduszkaczagány helyett bibormentét adtak a vállára és drágaköves fejedelmi aranybuzogányt a jobbábjára. Így szállott újra a már ott váró kedves andaluziai ménjére, Déliára, mind az egész had pedig egyszerre tiszteletteljesen lepattant a lóról. Trombiták zendültek, rézdobok perdültek s tisztelgő katonák, hajlongó zászlók sorfalai között lovagolt vissza a hintóhoz most a karabélyos kapitány, a ki nem volt más, mint maga a vezérő fejedelem.

Bercsényi kiugrott a hintóból, katonásan tiszteletteljesen fejedelmi ura előtt és átvette a hadak vezérletét.

Dobok, trombiták ujjongó szava újra fölharsant, a nyitrai vár ormán megdőrdültek az ágyuk s megkonduktak a székesegyház harangjai. De a két szomjuhozó forró, édes csókjainak czuppanásához, a két epedő szerelmes szive dobogásához: mi vala mindez, oh mi vala?! . . .

Lampérth Géza.

Jó lesz a kormánypártiaknak ezt tudni, hogy az az ő hivatalos nótájuk, a melyet az aradi Golgothán a 13 vértanú kivégzésénél huzatott a rettenetes Haynau. Jól vigyázzanak az urak, ez a nóta vagy a kormánypárt, vagy az alkotmány kivégzésének a nótája.

Hock János képviselőjelölttel a vasut-ról a küldöttség visszajött a fő-utcán levő helyiségbe, s midőn visszajövet új-ból felhangzott a Gotterhalte, az ujvidé-kiek a Kossuth-nótával feleltek, melynek lelkesítő hangjai efojtották a Gotterhalte szomorú akkordjait.

Még egyet.

A kormánypárt kortesei 40 füttyülőt is vásároltak Ujvidéken, és ezt még dél-előtt szétosztották a járeki gyerekek között, hogy Hock Jánost füttyüléssel fogad-ják, de a járeki tanítók, kiket hivatásuk magaslatáról még a kormánypárt pressiója sem tudott eltéríteni, elszedték a füttyülö-ket úgy, hogy füttynek nyoma sem volt.

A füttyülők most ott vannak az iskolá-ban, néhány darabot pedig az upjárt elnö-ksége hozott el, s a ki a kormánypárt legujabb korteseszköze iránt érdeklődik, az az Ujpart hivatalos helyiségében meg is tekiutheti.

Az ujvidéki egyesült ellenzék nem követi a kormánypártot ezen a téren. Csak az a szomorú, hogy magyar emberek használnak ilyen eszközöket, mintha az ötvenes évek szomorú alakjait látnók feltámadni sirjükből.

Tehát csak bátran előre, huzzák csak tovább is a Gotterhaltét, lesz idő midőn majd számon kéri a kormánypárttól ezt a lelkiismerete, ha egyáltalán van még bennük lélek.

Hogy Járekon a kormánypárti korcs-mákban a bor itatás és etetés folyik, azt nem is kell mondanunk.

A választási törvény, csak az ellenzék-et köti. A kormánypártot a törvény nem feszélyezteteti, hisz az csak forma, a lényeg a mandatum és a volks!

Képviselőjelöltünk és kísérete 5 óra-kor visszatért Ujvidékre. (K. B.)

Ujdonságok.

A kormánypárt választási eszközei. Hogy minő eszközökkel dolgozik a kormánypárt, annak illusztrálására felemeljük, hogy hétfőn a törvényszék pertárában a kormánypárt egyik elnöke, a róm. kath. képviselőtestületének tagja és a designált választási elnök a következő kijelentéseket tette: „A róm. kath. egyház képviselőtestülete 50 tagból áll, ezek közül 49 Szalay párti, 1 Hock párti; ha a tanítók, a mi fizetett szolgálunk Hock Jánosra szavaznak, elcsapjuk őket, ugys több megérdemelne közülük.“ Ehhez nem kell commentár. Beküldetett

Korteskedés. Egy fiatal rendőrtisztviselő, aki a rendőri uniformisba még csak néhány nap előtt bujt be, máris sűrűn járja be a várost korteskedés czéljából és hatósági jellegének felhasználásával iparkodik a polgárságot szabad akarattal elteríteni. A törvény tiltja az ilyen korteskédést s az ellenzéknek gondja lesz, hogy ezzel szemben lépéseket tegyen.

Megégett kis leány. Fogarasi József szőlő-tulajdonos 4 éves Juliska leánya tegnapelőtt eddig még ki nem derített módon, meggyújtotta ruháskáját és amint észrevette, hogy ruhája ég, nagy sivalkodással futásnak eredt. A kis leány jajveszékülésére figyelmessé lett anya a gyermek után futott, de segíteni már nem birt. A kis Juliska behalt súlyos égési sebeibe.

Munkásbál. Az első ujvidéki munkás-egylet 1. évi január hó 22-én (vasárnap) az Erzsébet szálloda disztermében saját betegsegélyző- és művelődési pénztára javára munkásbált rendez a cs. és kir. 70. gy. e. zenekara közreműködése mellett. Belépődij: nemtagok részére: személyjegy 1 kor., családjegy 2 kor.; tagok részére: személyjegy 60 fill., családjegy 1 k. 40 fill. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Gyászhir. Zombor város társadalmának egyik általános közszeretben álló tagja, Thurszky Jenő főkapitány, csütörtökre virradó-lag elköltözött az élők sorából. A szomorú hír városzerte mély részvétet és igaz sajnálkozást keltett. Thurszky Jenő egyike volt azon férfiak-nak, kiket embertársainak szeretete és becsülése környékezett egész életén át. Sok időn át mint városi tanácsos működött a város érdekében, legutóbb pedig mint Zombor város főkapitánya, minden oldalról a legnagyobb elismeréssel találkozva töltötte be felette nehéz, diszes állását.

Az alkohol halottja. Evetkovics József szabadkai lakos a napokban ittasan vitték haza a korcsmából s másnap reggelre meghalt, mielőtt magához tért volna. A rendőség által elrendelt hullaboncolás kiderítette, hogy az öreg 70 éves ember alkoholmérgezésben halt meg.

Tűz a szabadkai színházban. A „Bob herczeg“ előadása közben a központi fűtés melegbevezető aknája mellett a padló kigyuladt. A tüzet az inspekciós tűzoltó nyomban elfojtotta. A közönség szerencsére nyugodtan viselkedett, helyén maradt s így az előadást minden baj nélkül be lehetett fejezni. A hivatalos vizsgálat a tűz keletkezésének valószínű okául a túlfűtést állapította meg, de nem lehetetlen, hogy a melegbevezető aknában kevés papiros került be, mely a nagy forróságban tüzet fogott s onnan gyuladt ki a padló.

A vigyázatlanság áldozata. A vigyázatlanságnak lett az áldozata Kapeller János 39 éves jankováci lakos, aki tegnap kocsin ment be Szabadkára. Utközben elaludt és a kocsi belefördült egy árokba. Kapeller olyan szerencsétlenül esett ki a kocsiából, hogy az alsó ajka az állaig keresztül hasadt. Az utasok segítségével ment be Szabadkára, ahol a mentők be-kötözték súlyos sebéit.

Az ideai utóállítások. Kérdés merült fel az iránt, hogy miután az 1905. évre az ujoncz-jutalékok az országgyűlés nem szavazta meg, az utóállítások megtarthatók e. Erre vonatkozólag a honvédelmi miniszter az összes törvényhatóságokhoz körrendeletet intézett, melyben egy korábbi rendeletre hivatkozva elrende-li, hogy ugy a hadkiegészítő kerületparancsnokságok székhelyein rendszerint, valamint az említett székhelyeken kívül eső helyeken ki-vételes szervezett állandó sorozó bizottságok a véderőtörvény végrehajtására vonatkozó utasítás értelmében — és pedig, mert az ideai ujonczállítás a rendes időben meg nem tartható — márczius, esetleg április hónapokban is egybegyűlnek ugyan, de működési körük általában korlátoztassék és bizonyos kivételes eseteken kívül csak a férfirokonok kereset-képességének megállapítására szoritkozzanak.

Az apatováci asvány-, asztali- és gyógy-viz utól nem ért és leghatásosabb szer köhögés, rekedtség, ugymindennemű katarusok ellen. Rendszeres élvezetre a zord évszakban orvosilag ajánlva mint biztos óvszer torok és járványos betegségek ellen.

Jó fogás. Ritscher Jakab bajmoki lakos az elmúlt hét kedd reggelén arra a szomorú fel-fedezésre ébredt, hogy az éjszaka folyamán egy darab száz koronás bankjegye és nagyobb mennyiségű ágy és ruhaneműje gazdát cserélt. Eltűntek kazulról. A bajmoki esendőség kíván-csi lett az új gazda kiletére s nyomozni kezdett, a mely rövid idő alatt sikerre is vezetett. A bajmoki indóház átellenében levő korcsmában találták meg elázott állapotban az atyafit, a ki bevallotta, hogy Hancsik Jánosnak hívják, szabadkai lakos és már több évet töltött fegy-házban különféle büntetéseikért. Egyelőre a rend-őrség vette pártfogásába.

A Duna jége alá merült. Varga Károly a héten Baracsán többet magával mulatott egyik korcsmában este 6 óráig. Ekkor útnak indult, hogy a Duna jegén át a szigetre menjen. Körül-belül a Duna közepéig baj nélkül el is jutott, de itt egy lékre akadt s abba beleesett és itt halt meg. A parton levők hallották ugyan a segélykiáltást, de nem tudták megállapítani, hogy az honnét jön. A boldogtalan ember holttestét másnap megtalálták a jeget hordó emberek.

Irodalom.

A „Zenélő Magyarország“ zongora zenemű-folyóirat 1905. évi XII. évfolyamu 2. füzeté a következő zeneartalommal jelent meg: I. Schubert Ferencz. „A vándor“ — Der Wanderer — műdal, magyar szövege György Margittól. II. Weiss Vilmos „Havasi rózsá“ — Edelweiss — polka-mazurka.

A „Zenélő Magyarország“ írói- és munkatársai a bel- és külföld legjobb nevű zeneszerzői és havonta kétszer megjelenendő füzetében mint első hozza a zenemű ujdonságok legjavát, a magyar nóták, kuplék, operettek és operák részleteit, indulók, ke-ringők s szalondarabokat zongorára.

Előfizetési ára: egész évre — 24 füzetben 250 zeneoldala — 12 kor. félévre — 12 füzetben 124 zeneoldala — 6 kor. negyed évre — 6 füzetben 62 zeneoldala — 3 korona.

Mutatványszámot — ugymikerítő jegyzé-ket az eddig megjelent 280 füretről — amelyek 60—60 fillérért mindig kaphatók, bérmentve küld a „Zenélő-Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatala Budapest VIII. József-körut 22/24.

Kiadó laptulajdonos: dr. Nemes Sándor.

693. szám.

végrh. 1904.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrét teszi, hogy a temesvári kir. törvényszéknek 1904. évi V. 22330 polg. számu végzése követ-keztében Dr. Fay Ignác temesvári ügyvéd által képviselt Eisenstädter S. és társai javára Hesz Frigyes ellen 600 K. s járulakai erejéig 1904. évi december hó 13-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2778 kor. 90 fill.-re becsült következő ingó-ságok, u. m.: szobabútorok, ágyneműek, 1 varrógép, 1 fali óra, boros hordók, 1 tehén, 1 ló, 1 üsző, 2 kocsi, gazdasági eszközök, 2 mm. morzsolt kukoricza, 110 liter bor hor-dóval, 40000 drb. cseréptégla, 1800 kis kövező téglá, 2000 drb. 8 sarkos téglá, 5000 drb. I. oszt. építő téglá, 2000 drb. III. oszt. építő téglá, 18000 drb. nyers téglá, 300 drb. burkoló téglá (hólczigel) és 5000 drb. kiselejtezett téglá nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a titeli kir. járásbíró-ság 1904. évi V. 420/2 számú, végzése foly-tán 600 k. tőkekövetelés, ennek 1904. évi június hó 1. napjától járó 6% kama-tai, 1.5% váltódij és eddig összesen 97 k. 10 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig, végrehajtást szenvedő lakásán és tégláégetőjénél Titelen 1905. évi január hó 27-ik napjának dél-előtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kie-légítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Titelen, 1905. évi január hó 16-ik napján.

Rex
kir. bir. végrehajtó.

95. szám.

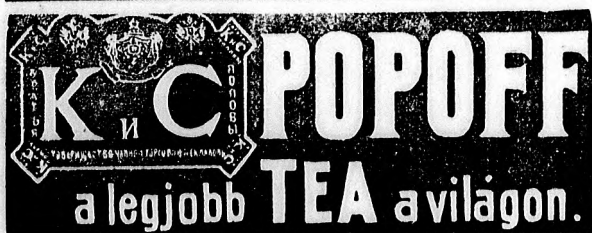
1905. tkv.

Árverési hirdetemény.

Az ujvidéki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Kosztics Áczánének, Joczics Mladenné szül. Sztzojsics Angelina bánostori lakós elleni végrehajtási ügyében az ósovói 226. számú betétben A. I. alatt felvett 412., 413., 414 és 415. hrsz. 198 ö. i. sz. háznak és kertnek a 7578/1904. tkv. sz. végzéssel kibocsátott árverési feltételek épségben hagyása mellett utóajánlat folytán leendő újabb elárverezése határnapul **1905. évi február hó 11. napjának d. u. 3 órája** Ósové község házához tüzetik ki azzal, hogy ezen árverésen a fent említett ingatlanok az 1366 korona 20 fillér utóajánlati áron alul eladatni nem fognak. (1881. évi 60. t.-cz. 187 §-a).

Kelt Ujvidéken, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1905. évi január hó 4-én.

Saághy
kir. törv. bíró.

Csak orosz eredeti csomagokban kapható.

Ügyes kereskedősegéd, Fiatal erő

ki magyarul, németül és szerbül beszél és a férfi ruhák és kalapok elárusításában jártas, ügyes elárusító f. évi márczius hó 1-ére belépésre kerestetik. Az állás jó és állandó. Ajánlatok a fizetési igény megjelölésével, bizonyítványmásolattal és fényképpel felszerelve

Vilim Vogel Essegg

czimre küldendők.

a bor- és pálinka szakmában, ki más szakmában is használható és három nyelvet beszél, irodába zóhajt bejutni, esetleg külső teendőkkkel való megbízást is vállal. Mint órai könyvelő szintén ajánlja magát a kereskedőknek.

Schwartz

Ujvidék, Rákóczy-utca 8.

A magas horvát kormány részéről mint gyógy-viznek megállapított

Apatováci savanyú forrás

Apatováci SAVANYÚVIZ

természetes alkalis szénsavdús savanyúvíz

kristály tiszta legkiválóbb asztali víz

Orvosi kapacitások által a legnagyobb gyógyeredménnyel rendelve minden az emésztő és légző szervezeti bajoknál **rheumatikus, gyomor, tüdő, torok** és minden más **katarisoknál, vese, cukor és hólyag** betegeknek.

Legkiválóbb, utól nem ért gyógyeredmények a nemi és sok női bajnál.

Analizálva dr. Ludvig kir. udvari tanácsos, és dr. S. Bosnyákovits kir. orvostanárak által.

Kitüntetve sok nagy szakkiállításán 15 arany éremmel.

Apatováci kút-intézőség

Zágráb, Illica-út 17.

Kapható gyógytárak-, fűszeresek-, éttermek- és vendéglőkben.

A Franklin-Társulat kiadása.**A Magyar Remekírók**

a magyar irodalom főművei

hatodik sorozata most jelent meg a következő kötetekkel:

Arany László munkái. Sajtó alá rendezte Kozma Andor.

Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte Négyesy László.

Madách Imre munkái. Sajtó alá rendezte Alexander Bernát.

Tompa Mihály munkái. III. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.

Vörösmarty Mihály munkái. VI. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A már előbb megjelent öt sorozatban a következő művek jelentek meg:

Arany János munkái. I., II., III. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte Badics Ferencz.

Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly.

Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte Zoltvány Irén.

Garai János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.

Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte Váczy János.

Kisfaludy Sándor munkái. I. kötet. Sajtó alá rendezte Heinrich Gusztáv.

Kölcsey Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte Angyal Dávid.

Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte Kossuth Ferencz.

Kurucz költészet. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál.

Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte Fraknoi Vilmos.

Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte Koroda Pál.

Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte Berzeviczy Albert.

Szigligeti Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Bayer József.

Tompa Mihály munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.

Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte Endrődi Sándor.

Vörösmarty Mihály munkái. I., II., III., IV., és V. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. **A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona;** az ennek kiegészítőjeként megjelent **Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve** ára 30 korona, **melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.**

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)